

Predica de la Zürich

duminică, 26 martie 2006

Ewald Frank

Laudă și mulțumire îi aducem DOMNULUI. În timpul cântării m-am gândit că oamenii Îl caută pe Dumnezeu în natură, ici și colo – atotputernicia Lui, puterea Lui de a crea, o poți vedea peste tot, dar pe El personal Îl putem vedea numai în Isus Hristos, DOMNUL și Răscumpărătorul nostru. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine.

Fiți bineveniți în Numele scump al DOMNULUI nostru! Eu cred că simțim deja cu toții prezența lui Dumnezeu. Este foarte bine să venim în fața Lui într-o poziție corectă, pentru ca să-L putem trăi. Vă spun din nou „Bine ați venit!”, simțiți-vă ca acasă. Le urez „bun venit!” în special aceluia care sunt pentru prima dată în mijlocul nostru.

Hai deți să începem cu cântarea nr. 7, „*DOAMNE, Tu lucruri mari ai făcut în viața noastră / Cu bucurie cădem în genunchi înaintea Ta.*” Să ne gândim la ce lucruri mari a făcut El în viața noastră. Amin!

A doua cântare pe care o vom cânta este cea cu nr. 18: „*DOAMNE, noi lăudăm harul Tău / Care ne-a câștigat pe vecie pentru Tine.*” Amin! Aceasta este ca o rugăciune. Mai cântăm și cântarea nr. 118 și apoi fratele Graaf va aduce un cuvânt pentru noi toți. Să mai cântăm împreună „*Tu ești vrednic / Tu ești vrednic.*” [Fratele Frank cântă.]

Încă o dată, vă spun tuturor „Bine ați venit!”, din inimă, în Numele scump al DOMNULUI nostru. Cine este astăzi pentru prima dată aici? Ridicați-vă mâna. Da, din inimă vă spun „Bine ați venit!”, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Simțiți-vă ca acasă în mijlocul nostru.

În timp ce cântam *Crede numai*, m-am gândit la ce s-a petrecut înainte de adunare. Un frate a venit la mine – el stă aici, în față – și mi-a spus: „Frate Frank, roagă-te pentru mine.” Eu i-am spus: „Iubitule

frate, credința vine din predică. Ascultă mai întâi predica și după aceea noi ne vom ruga.” „Nu”, a spus el, „eu cred deja acum, roagă-te pentru mine!” Acest lucru m-a copleșit. „Eu cred deja acum, roagă-te pentru mine!” E un lucru minunat! Există oameni care au o legătură strânsă cu Dumnezeu – înainte de adunare, în adunare și după sfârșitul adunării. Duminica, luna, în timpul săptămânii – oricând să fii în legătură cu Dumnezeu, să crezi Cuvântul Lui și făgăduințele care ți-au fost date...

Și eu am o scurtă mărturie. Mai întâi îi mulțumesc fratelui și surorii Graaf care s-au întors dintr-o călătorie în America de Sud. Acolo s-au aflat timp de 12 zile în mijlocul unei comunități vorbitoare de limbă germană – toată lumea știe despre ce comunitate vorbesc. La începutul anilor '60, Paul Scheffer, împreună cu un grup de peste 200 de oameni, au plecat în America de Sud ca să practice creștinismul primar și ceea ce a urmat a fost orice altceva în afară de creștinism primar. Nu vreau să intru mai mult în amănunte, căci nu mai mult de acum doi ani Dumnezeu a dăruit har astfel încât eu am putut ajunge acolo pentru prima oară. De atunci am mai fost de două ori, iar ultima dată am botezat 125 de frați în Numele lui Isus Hristos. Ei au primit Cuvântul lui Dumnezeu, L-au acceptat și, în ascultare de credință, au făcut și pasul botezului. Acum a fost și fratele Graf și mărturisesc că nu l-am văzut niciodată atât de copleșit ca după această vizită. Eu cred că și pentru voi a fost o binecuvântare deosebită.

Eu am fost într-o călătorie în Pakistan și am avut 8 adunări acolo, în diferite orașe. În 1972 (deci acum 34 de ani) am fost acolo pentru prima dată, iar ultima oară când i-am vizitat a fost în 1997. Au fost toate întâlniri puternice. Vă aduceți aminte de fratele Batti – el îi transmite salutări fratelui Elzner și iubitului nostru frate Osterot. Mulți [dintre frații din Pakistan] și-au adus aminte că el a fost cu mine acolo acum 9 ani. Da, frate, ei n-au uitat.

A fost o experiență minunată, despre care am să vă vorbesc pe scurt. Cea mai mare adunare am avut-o în Lahore. Unul dintre bărbații credincioși de acolo face parte din conducere, așa că a invitat întregul oraș prin pancarte, și totul a fost foarte bine pregătit. Peste 3.000 de oameni s-au adunat sub cerul liber, a fost prezentă și poliția

în îmbrăcăminte civilă și în uniforme, iar Cuvântul DOMNULUI a fost foarte puternic. Eu n-am mai trăit de ani de zile o astfel de experiență alături de mii de oameni pe care Dumnezeu i-a adunat ca să asculte Cuvântul. Nu au fost doar oameni dintr-o singură clasă socială, ci din toate mediile, veniți ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu pentru aceasta.

Celelalte adunări au fost mai mici – 30, 60, 100, 150 – dar a fost o experiență minunată. Un frate mi-a spus: „Frate Frank, eu am citit prima broșură acum 19 ani, în limba engleză. Pot să îți spăl picioarele astăzi?” A fost un lucru minunat. Cuvântul DOMNULUI nu s-a întors gol înapoi, ci a împlinit lucrarea pentru care a fost trimis. Am întâlnit apoi 6 frați care au frecventat școala biblică din Abudabad acum 34 de ani și ei mi-au spus: „Frate Frank, noi am crezut atunci și credem până azi. Noi stăm de partea lui Dumnezeu și de partea Cuvântului Său.” Un lucru foarte frumos. Aceasta este mărturia pe care am vrut să v-o dau pentru ca să știți că DOMNUL îi cheamă pe ai Săi afară și că noi avem parte în mod direct de această lucrare. Fiți cu toții binecuvântați în Numele DOMNULUI!

Astăzi, câțiva frați mi-au spus: „Frate Frank, rugăciunile noastre sunt alături de tine.” Apoi a venit, pe deasupra, și cuvântul „în fiecare zi.” Acest lucru m-a bucurat foarte mult.

Noi am ajuns la sfârșitul timpului de har, când nici un om nu știe cât va mai dura totul. Însă batjocoritorii continuă să-și aducă mai departe batjocurile lor, și eu am aici câteva notițe. Este vorba de noua biblie, în forma în care va arăta ea. Aici, de pildă, scrie că DOMNUL nu a intrat în Ierusalim călare pe un măgăruș, ci a gonit călare pe o motocicletă. Pur și simplu nu-ți poți închipui ce se poate face cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, în Roma a fost organizată o mare ceremonie – vă arăt din ziar o singură fotografie în care sunt prezentați noii cardinali care au fost ordinați. Aici papa șade și cardinalii îngenunchează înaintea lui, sărută inelul și-i jură credincioșie veșnică. Acum sunt 193 de cardinali și dacă ne întrebăm ce zice Sfânta Scriptură despre aceasta, atunci trebuie să spunem că DOMNUL nostru nu a trimis nici papă și nici cardinali, ci a pus slujbe în Biserică: pe

unii apostoli, pe alții proroci, învățători, păstori și evangheliști – El personal este Capul Bisericii și Biserica este Trupul DOMNULUI.

În Apocalipsa cap. 17 și 18 este pomenit de 3 ori **orașul** îmbrăcat în purpură, care are stăpânire peste împărații pământului. Să citim din Apocalipsa 17, de la vers. 1-18 și în mod deosebit versetul 4. În Apocalipsa 18 putem citi de la vers. 10-12 și versetele 15-16: negustorii vor plânge când acest mare oraș va fi distrus. Ei vor privi de departe și vor jeli, pentru că afacerile lor nu vor mai merge. Eu m-am gândit la acordul din martie 1957, semnat între Franța, Germania și Italia, care a pus bazele unificării Europei, și care a fost ratificat la Roma.

Dragi frați și surori, eu vreau să fim cu toții atenți la felul în care se împlinește sub ochii noștri profetia biblică. În ceea ce vă privește pe voi, elvețienilor, schimbarea monedei voastre în *euro* (cele opt noi monede au fost deja ștanțate) dovedește că Europa nu poate exista fără voi. Elveția este statul situat cel mai central geografic, și încă nu știm cum vor fi lucrurile în amănunt, dar dacă vom mai trăi, vom afla și asta; depinde numai de Dumnezeu. Eu spun doar următoarele, în Numele DOMNULUI: atunci când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, ridicăți-vă capetele în sus pentru că izbăvirea voastră se apropie!

Doar o observație în legătură cu Tribunalul Internațional European – acolo este folosită expresia de *statut roman*. Aici avem două lucruri: *internațional* și *european* – deci, întreaga lume este cuprinsă.

Acum, să intrăm în cercetarea Scripturii. În Psalmul 99 am citit împreună, de la vers.7: „*EL le-a vorbit din stâlpul de nor; ei au păzit poruncile Lui și Legea pe care le-a dat-o El.*” Eu m-am gândit în dreptul meu: în Vechiul Testament, DOMNUL a călăuzit pe poporul Său în mod supranatural, și totuși a vorbit cu el într-un fel cât se poate de natural. Aici este punctul principal: când Dumnezeu duce la îndeplinire pe pământ planul Său de mântuire, atunci și cerul coboară pe pământ. Aici se întâmplă și supranaturalul, în mod palpabil, real – pe pământ. Stâlpul de foc este supranatural, dar a fost văzut de ochi naturali, în timp ce DOMNUL cobora sub forma unui stâlp de foc sau a

unui stâlp de nor. La intrarea în *cortul întâlnirii*, El a vorbit cu Moise față în față.

Doar ca o informație, noi știm cu toții că în ianuarie 1950, când fratele Branham a predicat în Colosseum-ul din Houston, Texas, și un doctor care se afla în adunare i s-a împotrivit spunându-i că lucrurile supranaturale nu mai există și că zilele apostolilor au fost acum 2000 de ani, pentru că acum nu mai avem decât o amintire a acelor lucruri, fratele Branham i-a răspuns: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” În acea clipă, domnul Kipperman și domnul Ayers au făcut câteva fotografii: domnul Kipperman – un evreu ortodox – și domnul Ayers – un romano-catolic – l-au întrebat pe fratele Branham dacă a știut că o lumină supranaturală venise peste el. Atunci fratele Branham le-a răspuns: „DOMNUL nu a făcut aceasta pentru mine, ci pentru voi. Și dacă n-ați putut să o credeți până acum, atunci acum credeți-o!” Și eu, Ewald Frank, am ținut în mâna mea această fotografie în decembrie 1969, în Washington D.C., la Hall of Art, [unde este și acum expusă]. În drum spre Tucson, am făcut o oprire la Washington și am căutat acest muzeu până când l-am găsit, la 11.15 dimineața, și acolo am văzut această fotografie supranaturală. Deci, eu sunt un martor ocular al spuselor fratelui Branham în ceea ce privește această fotografie, care are și un copyright. Eu, cu ochii mei, am văzut-o acolo.

Am pomenit aceste lucruri în legătură cu coborârea supranaturală a DOMNULUI, pentru că „*EL le-a vorbit din stâlpul de nor.*” Fie ca DOMNUL, care este credincios, să ne vorbească și astăzi într-un mod supranatural, prin cuvinte obișnuite.

Eu mai am pe inimă câteva versete pe care doresc să vi le împărtășesc. În versetul din 1 Tesaloniceni 5.4 avem o exprimare minunată: „*Dar voi, fraților, nu Sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.*” Gândindu-mă la lucrurile timpului de sfârșit, mi-am amintit cuvântul din epistola lui Ioan, care spune că „*toată lumea zace în cel rău.*” Noi nu putem vedea acest lucru fără ca Dumnezeu să ne dăruiască har. Trebuie să primim o descoperire de la Dumnezeu.

Această carte este citită de miliarde de oameni, dar dacă Duhul nu ne descoperă cuvintele ei, dacă Dumnezeu nu găsește intrare în inimile noastre și dacă noi nu primim legătura personală cu Dumnezeu, atunci Cuvântul rămâne literă și, ca literă, el poate omorî, pentru că numai Duhul dă viață. Cu toții știm că toate răstălmăcirile sunt moarte și aduc moarte, pentru că litera este în numeroase feluri răstălmăcită. Dar pe voi, iubiți frați, vă rog să primiți Cuvântul în inimă, cu mulțumire. Voi, iubiți frați și surori în Hristos, nu trăiți „*în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț*”, pentru că „*voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei.*” Acest verset ne duce la Ioan 8:12 „*Isus le-a vorbit din nou și a zis: ,Eu Sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.*” Aici nu este scris despre cineva care aleargă sau urmează un om, fie el și cel mai mare proroc sau bărbat al lui Dumnezeu, ci este scris: „*Eu Sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.*”

De ce avem lumina cuvântului profetic? De ce luminează lumina în întuneric? Pentru că noi Îl urmăm pe Isus și fiecare descoperire care vine de la Dumnezeu vine prin descoperirea deplină a lui Isus Hristos, DOMNUL nostru, pentru că El este descoperirea lui Dumnezeu. Aici avem și legătura cu Isaia 60 unde, de la vers. 1 la 3, sunt scrise cuvinte minunate despre lumină. Aici Cuvântul ne vorbește nouă: „*Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.*” Cuvinte minunate! Dacă noi am trăit deja aceasta, atunci nu avem doar Cuvântul scris în Isaia 60:1, în Ioan 8:12 sau în 1 Tesaloniceni 5:4, ci Îl avem scris în inima și în viața noastră, este experiența trecerii noastre de la moarte la viață.

În Isaia 62 avem din nou un cuvânt cunoscut: „*De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s-aprinde.*” Cum este astăzi cu noi? Ierusalimul este comparat de nenumărate ori cu biserica nouotestamentară. În Evrei 12, de la vers.22 este scris: „*v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți,*

care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.” Da, voi v-ați apropiat – nu este scris „vă veți apropia” – ci voi v-ați apropiat de Sion, cetatea Dumnezeului Celui viu și ați venit la Ierusalim.

Dragi frați și surori, în Isaia 2 avem un cuvânt de la vers.2. Cuvântul DOMNULUI va ieși de la Ierusalim și învățătura de la muntele Sionului. Unde au fost prorocii? Unde a fost DOMNUL nostru? Unde a avut loc revărsarea Duhului Sfânt? Unde a fost ținută prima predică? Toate au fost în Ierusalim, sau mai exact, pe muntele Sionului. Acolo este și odaia de sus pe care noi, în călătoria noastră, am vizitat-o.

Înapoi la început! Înapoi la propovăduirea care, la început, a venit de la Dumnezeu! Nu ne întrebăm astăzi dacă Pavel a fost corect sau nu, căci trebuie să ne întoarcem la cuvântul pe care Dumnezeu l-a vorbit prin gura oamenilor și pe care trebuie să-l respectăm. EL nu trebuie să retragă nimic înapoi, pentru că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu rămâne în veci! Și pentru noi, așa trebuie să rămână.

Eu vă citesc din 1 Tesaloniceni 2:12 „... să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa. De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.” Dar ce se întâmplă astăzi în creștinism? Peste tot este tradiție, peste tot sunt obiceiuri; toți au crezurile lor proprii și răstălmăcesc sfânta Scriptură după părerile lor. Însărcinarea unui rob al lui Dumnezeu acum 2000 de ani, acum 4000 de ani sau când ar fi fost, era să vestească ceea ce a primit din Cuvânt, fără să-L răstălmăcească, fie că L-a înțeles prin inspirație, fie că nu, dar sub călăuzirea Duhului sfânt trebuia să Îl dea mai departe. De aceea Cuvântul, chiar dacă a ieșit prin gura unui om, a rămas Cuvânt al lui Dumnezeu, pe care noi Îl credem și pe care L-am primit. Acest Cuvânt are o substanță divină, este duh și viață. Acest Cuvânt ne desparte de toate răstălmăcirile și ne aduce înapoi în părtășie cu

Dumnezeu, la aceeași învățătură de la început care a fost vestită mai întâi în Ierusalim și apoi în toată lumea. Prin aceasta recunoaștem, prin har, că și în timpul nostru Dumnezeu trebuie să ne vorbească printr-o gură omenească.

Eu vă întreb: să fie oare pe placul lui Dumnezeu aceste „împărății” pe care le clădesc carismaticii și evangheliștii, sau are Dumnezeu dreptul să i se adreseze direct poporului Său, să îl cheme afară și să-l aducă în conformitate cu Cuvântul Său? Mai are Dumnezeu dreptate pe pământ sau numai oamenii mai au drepturile lor? Cine dintre noi nu a auzit despre „drepturile omului”? Dar acum este vorba despre dreptul lui Dumnezeu în Biserică. Și Biserica are dreptul și datoria să creadă Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, fără cea mai mică interpretare.

Vă rog, să comparăm 1 Tesaloniceni 2:13 cu Galateni 1... și mai citesc o dată versetele din Tesaloniceni: „*De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi...*” Da, oamenii au predicat, dar Cuvântul predicat nu a fost cuvântul lor, ci a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Ei L-au propovăduit și puterea lui Dumnezeu a fost trăită de toți aceia care L-au primit și L-au crezut. Să ascultăm ce spune Pavel în primul capitol din Galateni cu privire la cuvântul oamenilor, începând de la versetul 11: „*Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârșie omenească; pentru că, n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.*”

Înapoi la origine, înapoi la început! Înapoi la învățătura curată, biblică – aceasta este porunca pentru Biserica lui Isus Hristos înainte de răpire. Nu are nici un sens să vorbim despre răpire și despre venirea lui Hristos pe de o parte, iar pe de alta să mergem mai departe pe căile noastre.

După cum am auzit încă de la început, Dumnezeu are o rânduială. În creația lui Dumnezeu găsim o rânduială după care există toate lucrurile, pusă de Dumnezeu acolo de la început. Și astăzi, în întreaga creație, lucrurile sunt așa cum trebuie să fie. Potrivit versetului din Romani 8:22, „*toată firea suspină și suferă durerile nașterii*” și așteaptă să fie eliberată... Dar toate vor veni la timpul

potrivit. Dumnezeu a rânduit totul în chip strălucit și planul Său de mântuire se întinde pe o perioadă de timp pe care El a hotărât-o dinainte. De aceea, noi putem citi în Scriptură despre timpul de sfârșit și despre semnele care îl vor precede. Aici am putea citi o mulțime de versete biblice.

Să avem adânc întipărite în inima noastră versetele din Galateni 1:11-12 și 1 Tesaloniceni 2:12-13. „Cuvântul propovăduit de mine nu este cuvântul unui om, ci Cuvântul lui Dumnezeu”, spune Pavel. Același lucru l-au putut scrie Ioan și Petru... și toți apostolii și prorocii ar fi putut scrie la fel.

Astăzi vreau să vă întreb: al cui este Cuvântul din Maleahi 4:5-6. „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și înfricoșată.*” Eu vă întreb: este acesta cuvântul unui om? Sau este Cuvântul lui Dumnezeu? Eu sunt de părere că este Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veac! Noi trebuie să ne hotărâm dacă vrem să învățăm Cuvântul lui Dumnezeu sau dacă vrem într-adevăr să respectăm Cuvântul ca și cuvânt al lui Dumnezeu, chiar adus prin gura unui om. Cum am auzit mai înainte, Dumnezeu a folosit oameni pentru ca prin ei să poată vorbi. Și încă o întrebare, referitor la Matei 17:11: „*Isus le-a zis: ,Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.’*” Este acesta cuvântul unui om sau este Cuvântul lui Dumnezeu? Dar să citim și mai departe, în Marcu 9:12: „*El le-a răspuns: ,Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile.’*” Vă întreb din nou, aceeași întrebare: al cui este acest Cuvânt? Este Cuvântul lui Dumnezeu, acum și pentru totdeauna, scris în această carte sfântă. Dar cine Îl crede? Mergeți dintr-o biserică în alta, din cult în cult, din organizație în organizație. Totuși, cine Îl crede? Și dacă este prezentat, atunci vin toate comentariile: „da, așa a fost cândva, dar acum nu mai este așa.” Dragi frați și surori, vă mai spun încă o dată: în Biserica lui Isus Hristos trebuie să se întoarcă teama față de Dumnezeu și față de Cuvânt. Cine nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, Dumnezeu nici nu-i poate vorbi. Cum ne poate vorbi El nouă dacă noi nu credem ceea ce El ne-a spus deja?! Nu, căci trebuie ca numai „*cine are urechi, să asculte ce spune bisericilor Duhul.*”

Frați și surori, iubiți prieteni, noi am ajuns într-un timp foarte înaintat și serios, înaintea revenirii lui Isus Hristos. Nimeni nu poate cunoaște ziua și ceasul venirii Lui, cum s-a spus, dar pentru noi rămâne cuvântul din Matei 24:33: „*Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.*” De ce să amintim numai un cuvânt și să-l neglijăm pe celălalt? Amândouă versetele trebuie amintite: „*Nimeni nu știe ceasul și ziua*” – și așa este în ordine – dar atunci „*când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.*” Atunci nu o mai ghiciți, nu mai sunt părerile voastre, ci o știți. Aceasta e o știință care duce la mântuire. Eu am dreptul să-L urmez pe Hristos, și nu mai umblu în întuneric pentru că am lumina Cuvântului. De aceea, Petru a și scris: „*Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos.*”

Acum suntem la lucrul cel mai important. Cuvântul profetic nu are voie să fie răstălmăcit, ci trebuie să fie văzut și recunoscut în împlinire. Trebuie să le fie arătat oamenilor „aici este scris” și „aici se împlinește” – chiar în fața ochilor lor. Deci, Matei 17:11 și Marcu 9:12, la fel ca toate celelalte versete, nu sunt cuvinte ale unui om, ci sunt cuvintele lui Dumnezeu și a fost însărcinarea sfântă a lui Dumnezeu ca să vegheze asupra Cuvântului Său și, la timpul potrivit, să-L și îplinească. În această epocă, El a dăruit o slujbă profetică prin har, pentru ca noi să facem parte din această parte profetică a istoriei mântuirii. Eu aș putea tresălta de bucurie, L-aș putea lauda și mări pe DOMNUL, care a coborât printre noi și a vorbit cu noi așa cum îi vorbește cineva unui prieten.

Fiți sinceri, nu este totul atât de clar și lesne de înțeles? Nu este totul încă destul de bine explicat? Noi trebuie să ne deschidem inima și să ascultăm, iar cele auzite să le unim cu credința, ca să primim de la Dumnezeu toate legăturile descoperite.

Versetele din Faptele apostolilor 3:18-21 le sunt cunoscute tuturor. Dacă Dumnezeu a făgăduit vremurile de înviore, dacă a vorbit prin apostolul Iacov în cap. 5 de la vers. 7 despre revenirea lui Isus Hristos și vorbește despre ploaia timpurie și despre ploaia târzie,

atunci nu este vorba despre cuvântul unui om; este Cuvântul lui Dumnezeu în legătură cu revenirea lui Isus Hristos. În versetul 21 este cuvântul-cheie despre DOMNUL și Mântuitorul nostru: „...pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.” Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin! Acesta este Cuvântul în conformitate cu Noul și cu Vechiul Testament.

Eu vă spun sincer: de 55 de ani sunt în Împărăția lui Dumnezeu iar din 1953 mi-am pus întreaga mea viață în slujba DOMNULUI, dar atâta claritate și atâtea legături descoperite între Vechiul și Noul Testament nu au fost niciodată, așa cum sunt acum, în acest timp. Doctorul Larkin a numărat în Noul Testament 845 de locuri în se face trimitere la Vechiul Testament și dacă este așa, nu pot fi decât copleșit. Dar mai mult, sunt copleșit când în timp ce citesc din Noul Testament, primesc legătura cu Vechiul testament și o înțeleg. Cât de minunat! Aici este făgăduința și dincolo apare împlinirea! Inima tresaltă și se bucură când descoperirea vine peste noi. Dar ea vine doar prin legătura pe care Dumnezeu ne-o dăruiește nouă, prin har.

Pe scurt, aș vrea să mai citesc două-trei versete: unul este din 2 Corinteni 6, unde avem cerința pentru ca noi să putem ieși afară din lume. La început am vorbit despre Roma și ne-am permis să arătăm că acum au loc două evenimente mari în lume: unul este **unificarea tuturor religiilor**, care se întorc la sânul mamei, adică sub stăpânirea Romei (Daniel 7:15-27, în special vers. 23), unificare din care nu va mai avea scăpare nimeni care va mai vrea să iasă, odată ce semnul fiarei va fi în putere. În 2 Corinteni 6:17-18 ni se spune: „*De aceea: ,Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice DOMNUL; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi’.*”

Aici avem mai mult decât o frumoasă evanghelizare: credincioșilor, fiilor lui Dumnezeu, le este adresat acest cuvânt. Aceasta nu este o chemare a păcătosului afară din lume. În cap. 5 de la vers. 17, este scris că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine Însuși. Această împăcare trebuie să fie primită iar pocăința trebuie să fie trăită. Noi trebuie să părăsim calea cea largă care duce

la moarte și să pășim pe calea cea îngustă. Aceasta a fost predica de pe munte din evanghelia după Matei. Chemarea adresată credincioșilor este ieșirea afară din tot ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Nu păcătoșilor li se mai adresează această chemare, ci „*Vouă, poporul Meu.*” Haideți să o citim: „*EU voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. De aceea: ,Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă’*” Așa o cere Dumnezeu, așa o spune DOMNUL. „*...nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice DOMNUL Cel Atotputernic*” (2 Corinteni 6:16-18). Acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Dar vă întreb din nou: cine îl predică? Uitați-vă în jurul vostru, vă dau răgaz o lună: unde este predicat?

Iubiții mei frați și surori, iubiți prieteni, noi n-am avut niciodată în acest loc cultul vreunui om și nici nu-l vom avea vreodată. Dar noi mărturisim și propovăduim ceea ce Dumnezeu a făgăduit și ceea ce El a împlinit. EL a trimis cu adevărat un proroc la sfârșitul timpului de har și asta s-a întâmplat pe baza unei chemări divine. Nici un om, nici un proroc nu a avut vreun drept să spună ceva; Dumnezeu alege ce să se spună, când să se spună, tot ce este în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu. Ce poate face fratele Branham pentru asta? El a fost ales și pus deoparte din pântecel mamei lui ca o unealtă aleasă. Nici un om nu se poticnește când citește din Galateni 1:15 „*Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecel maicii mele*” – toți se bucură, sunt încântați, căci așa a fost. Dar dacă se pomenește vreun lucru pe care să-l fi făcut Dumnezeu în timpul nostru, atunci se poticnesc. Dar ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut au văzut frații și surorile noastre din trecut. Eu doresc să trăiesc ceea ce Dumnezeu a rânduit pentru poporul Său pentru acest timp. Eu vreau să am parte nemijlocit de toate aceste făgăduințe. Să citim din Galateni 1:15: „*Dar când Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecel maicii mele, și m-a chemat prin harul Său, a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său...*” așa I-a plăcut lui Dumnezeu și așa a făcut-o.

Voi știți, eu l-am cunoscut timp de 10 ani pe fratele Branham. Am fost cu el în aceeași mașină – el era la volan și eu eram lângă el –

și am trăit lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu o săptămână, în Karlsruhe. La fel s-a întâmplat cât timp am fost în Statele Unite. Dacă cineva mi-ar cere să trec acum pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu, i-aș spune aceluia să-și caute un alt om. Eu pot să spun doar ce a spus și Ioan: „*Ceea ce am văzut cu ochii mei și am auzit cu urechile mele*”, aceea vă propovăduiesc. Fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, așa vei fi și tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos.” Odată ce acest lucru a fost confirmat în mod supranatural, aș mai putea eu să trec pe lângă aceasta? Cu nici un chip! Pentru mine el a fost ales și Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește astăzi, sub ochii și în viața noastră, pentru ca astfel să fim binecuvântați și să fim readuși în starea în care era Biserica la început.

A doua unificare ce are loc este sub Cuvânt, același Cuvânt care a ieșit din Sion, unde erau apostolii și unde s-a revărsat Duhul sfânt, unde a fost ținută prima predică – prima piatră în zidirea Bisericii nou-testamentare. Într-acolo trebuie noi să ne întoarcem.

Vă rog să luați aminte la cuvântul din Apocalipsa 18. După ce în cap.17 este descris marele oraș, aici este scris: „*Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!”*” Acest verset este în legătură cu 2 Corinteni 6:14, și cuvântul-cheie este *separarea*.

Unitatea în Dumnezeu este alta, așa cum este descrisă în Ioan 17:23: „*Eu în ei, și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una.*” În unificarea lumească, fiecare mai crede încă ce vrea și împreună au o unitate în diversitate. Nu; trebuie ca poporul lui Dumnezeu să știe că nici un amestec nu este bun. EL are un drept asupra poporului Său, răscumpărat prin sânge. EL și-a dat viața și și-a vărsat sângele pentru Biserica Lui, alături de care Își va petrece veșnicia. Ieșiți afară din tot ce nu vine de la Dumnezeu! Eu vă spun: numai ce vine de la Dumnezeu ne poate conduce înapoi la Dumnezeu. Toate celelalte trec pe lângă El și duc la moarte.

Dragi frați și surori, DOMNUL nostru le-a pus o întrebare cărturarilor și fariseilor: „*Botezul lui Ioan venea din cer sau de la*

oameni?” (Matei 21:25). Cărturarii era tot timpul împotriva Lui. EL n-a făcut nimic corect și nu a spus nimic corect în ochii lor. Dar a venit clipa în care El le-a pus această întrebare. Ei s-au gândit la ei înșiși și și-au făcut un plan. Frați și surori, avem de-a face sau cu cuvântul unui om, sau cu Cuvântul lui Dumnezeu. În Luca 7 de la vers. 29 la 30 este scris că fariseii și cărturarii au zădărnicit planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru ei prin faptul că nu s-au lăsat botezați de Ioan. Iubiți prieteni, frați și surori, când primim botezul în Numele Domnului Isus Hristos, atunci nu o facem pentru că asta ne-ar aduce vreo plăcere. O facem pentru că vrem să rămânem credincioși Cuvântului și este însărcinarea noastră sfântă să le spunem oamenilor cum era predicată pocăința în Biserica primară, cum era făcut botezul în ascultarea de credință și cum oamenii au fost aduși în legătură cu Dumnezeu. Acesta este mesajul timpului de sfârșit și așa trebuie să vorbiți. Totul trebuie să fie readus în starea originală. Eu vă întreb: suntem noi însărcinați să urmăm dogmele stabilite de părinții bisericilor de-a lungul secolelor sau avem însărcinarea sfântă să ne întoarcem înapoi la Cuvânt? În această stare trebuie să ne lăsăm noi rânduiți, fără nici o împotrivire. Eu îi rog pe toți care mai au o împotrivire în inima sau în cugetul lor să vină înaintea lui Dumnezeu și să lase Cuvântul Lui să le vorbească. Primiți-L ca și Cuvânt al lui Dumnezeu!

Orice veți citi în această carte sfântă, primiți-o ca și Cuvânt al lui Dumnezeu! În Numele Domnului au vorbit oameni, dar ceea ce au spus ei a fost Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, iar despre Cuvânt este scris că va rămâne în veci. Dacă Cuvântul rămâne în noi, și noi vom rămâne cu Cuvântul în veșnicie.

Vă întreb: botezul în Numele DOMNULUI Isus Hristos este de la Dumnezeu sau de la oameni? În Faptele apostolilor 2:38, 8:15-17, cap.10, 19:5-6, Romani 3 și în multe alte versete, sunt aceste cuvinte ale oamenilor sau este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu? A fost dată revărsarea Duhului pentru ca oamenii să cunoască adevărata Cale? Da, și acest lucru este acum important. Acolo trebuie să ne întoarcem noi. Vă rog, lăsați deoparte orice împotrivire. Aplecați-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu. Prin aceasta nu mie sau apostolului Pavel

fi faceți o plăcere, căci este vorba de voi. Este vorba de fiecare dintre voi, personal.

Revenirea DOMNULUI este cu adevărat foarte aproape. Cum am spus mai înainte, ziua și ceasul nu le cunoaște nimeni, dar semnele timpului vorbesc pentru noi. De aceea, ultimul mesaj ne trece prin măduva oaselor. Trebuie să pricepem că Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său și noi Îl primim descoperit și prin aceasta suntem aduși de la credință la ascultarea de credință, ca nu doar să credem, ci să credem așa cum zice Scriptura, apoi să fim călăuziți în ascultarea de credință, așa cum a spus-o Pavel în primul capitol și în capitolul 16 din epistola către Romani. Neascultarea este un lucru îngrozitor, pentru că este în legătură cu necredința. Mai întâi vine necredința, apoi neascultarea și în cele din urmă, căderea. Credeți și fiți ascultători și nu veți cădea! Astfel veți rămâne în părtășie cu Dumnezeu prin sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul sfânt. 1 Ioan 5:8 *„Și trei sunt care mărturisesc: Duhul, apa și sângele, și acești trei sunt una în mărturisirea lor.”* De aceea este propovăduită răscumpărarea prin sângele Mielului, pentru că în sânge este viața și Viața, până astăzi, este lumina oamenilor. Viața lui Dumnezeu care a fost în sânge a venit peste gloata răscumpărată și este viața veșnică. Duhul dă viață prin har – să nu uitați asta! *„Cei trei sunt una în mărturisirea lor”* – **Cuvântul, sângele și Duhul**, pentru ca omul să fie întreg răscumpărat, până la desăvârșire, înaintea revenirii lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Iubiți frați și surori, eu știu că Dumnezeu este prezent și că ne-a vorbit nouă prin Cuvântul Lui. Vă rog să respectați fiecare făgăduință ca și Cuvânt al lui Dumnezeu și așa legăturile vă vor fi descoperite prin Duhul sfânt. Astfel nu vă veți mai sfătui cu carnea și cu sângele vostru. Când DOMNUL vă vorbește, aveți răspunsul din sfânta Scriptură. Lăudat și cinstit să fie veșnic credinciosul Dumnezeu, pentru Cuvântul Său minunat! DOMNUL Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi, în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Amin!

Ne ridicăm în picioare pentru rugăciune. Dar înainte să ne rugăm, aș vrea să vă mai pun o întrebare deosebită. Ne aplecăm

capetele; noi suntem în prezența lui Dumnezeu. EL ne-a vorbit prin Cuvântul Lui, și prin Duhul ni L-a făcut viu și ni L-a descoperit.

Astăzi, ca niciodată înainte, am șezut aici în față în timp ce v-am observat intrând înăuntru. În special, am văzut mulți tineri – ei ne sunt toți pe inimă. Dorim ca voi să fiți dedicați DOMNULUI în mod deosebit. Să ne rugăm ca El să primească în mâinile Lui viața voastră, prin har.

În cursul vieții sunt decizii pe care trebuie să le luați și una dintre ele este cea mai importantă – decizia pentru Isus Hristos. La toți cei care sunteți aici, tineri sau vârstnici, trebuie să fi existat o astfel de zi. Pentru unii, poate că acea zi este astăzi, când Îl chemăm pe DOMNUL cu toată responsabilitatea și Îl rugăm să ne ierte, să ne primească și să devenim ai Lui, prin har.

Ne vom ruga cu toții, dar pe mine și cu siguranță și pe DOMNUL, ne va bucura dacă tinerii își vor închina viața lor DOMNULUI, după auzirea Cuvântului. Eu îmi pot da seama că, mai ales pentru tineri, Cuvântul DOMNULUI poate suna ceva mai dur, dar Duhul lui Dumnezeu poate da descoperirea pentru ca să nu fiți răniți și ca să Îl puteți primi. Cum altfel putem noi propovădui Cuvântul decât cu toată seriozitatea? De aceea spunem: „Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu!” Cum altfel decât în Ioan 3, ultimul verset, putem să spunem că „*cine are pe Fiul, are viața veșnică*” iar cine nu are pe Fiul, nu are nici viața.

Să înșelăm oamenii? Să-i lăsăm să meargă înșelați în veșnicie? Să fiu eu acuzat în ziua aceea de cei ce au auzit cuvântul din gura mea? Frați și surori, veșnicia este prea lungă și dacă ar mai exista o a doua șansă ca să vă mai puteți hotărî o dată pentru DOMNUL, atunci nu am propovădui astăzi Cuvântul cu această seriozitate. Timpul care a mai rămas ni-l dăruiește DOMNUL pentru pregătirea intrării noastre în veșnicie. Cândva trebuie să fie făcut și începutul, și ar fi frumos dacă astăzi, într-un fel sau altul, ar fi făcut acest început. Tuturor credincioșilor și celor care sunt noi în mijlocul nostru, tuturor tinerilor, Dumnezeu le va dăruia, prin har, tot ceea ce au nevoie pentru aceasta.

Ne aplecăm capetele și cântăm cântarea *Așa cum sunt, așa trebuie să fie*. Pavel scrie despre Cuvântul crucii că este o nebulie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru cei care trebuie să fie mântuiți, este o putere de la Dumnezeu – pentru salvare, vindecare, eliberare și împăcare cu tot ceea ce a dăruit Dumnezeu, în Hristos. Fie ca aceste clipe să însemne dedicarea noastră din inimă, pentru ca începând de astăzi să nu mai ascultăm Cuvântul ca și cuvânt al vreunui om, ci ca și Cuvânt al lui Dumnezeu, pe care să-L respectăm, să-L primim, să-L credem. Prin El să umblăm cu DOMNUL în ascultare de credință și să trăim făgăduințele date nouă, pentru ca împreună să avem intrare în ordinea divină, printr-o învățătură corectă.

Mai întâi ne vom ruga pentru toți cei care doresc să-și dedice viața DOMNULUI, dar și pentru cei care au luat deja această hotărâre, și anume să creadă Cuvântul așa cum este scris, cu dorința de a-L primi descoperit de la Dumnezeu. Frați și surori, fie ca și această predică divină să aducă rod pentru veșnicie! Dumnezeu să ne dăruiască o inimă care să primească lucrarea și Cuvântul Lui. Cât de mare este Dumnezeu nostru! Oare mai are DOMNUL pe pământ altceva în afară de turma răscumpărată prin sânge? Într-adevăr, întreaga lume zace în cel rău – numai Biserica este cea pe care DOMNUL a răscumpărat-o și ea îi aparține Lui. Toată dragostea îi este dăruită poporului Său, cu care El Își va petrece veșnicia. Ce mare har!

Frați și surori și voi, cei tineri, primiți azi ca un dar de la Dumnezeu, prin har, Cuvântul Lui. Aceasta este ziua pe care DOMNUL a făcut-o pentru voi și pentru noi toți. Cine dorește să fie pomenit în această rugăciune? Vă rog să vă aplecați cu toții capetele și să vă deschideți inimile. Noi suntem în prezența lui Dumnezeu, dar vrem ca fiecare să se roage pentru toți ceilalți. Rugăciunea este o putere de la Dumnezeu dacă este făcută cu credință. Cine dorește să-și ridice mâna? Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Iubitule DOMN, Tu, veșnic credinciosule Dumnezeu, la această primă chemare ei își deschid inimile și iau o hotărâre fermă; ei cred că au fost aleși să aibă parte de făgăduințele Tale și de lucrarea Ta din acest ceas, pe care o vei duce până la capăt, până la desăvârșirea

noastră înainte de revenirea Ta în glorie. Iubitule DOMN și veșnic credinciosule Dumnezeu, întreaga Biserică să-ți fie dedicată: toți copiii, toți tinerii și toți cei în putere, toți frații și surorile – toți cei hotărâți pentru viața veșnică. Fie ca harul Tău să-i cuprindă și aceasta să fie ziua pe care Tu ai făcut-o pentru proslăvirea Numelui Tău cel sfânt. Iubitule DOMN, prezența Ta este azi în acest loc, descoperită prin mântuire, prin vindecare, prin eliberare, prin descoperire, pe care ni le-ai dat nouă, prin har, în timpul propovăduirii.

Iubitule DOMN, veșnic credinciosule Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeu lui Israel, Tu ai devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, DOMNUL nostru. Îți mulțumim că am auzit Cuvântul Tău și L-am primit ca din partea lui Dumnezeu, prin care puterea lui Dumnezeu va fi descoperită în toți aceia care au crezut. Ei vor avea dreptul să vadă ceea ce au nădăjduit.

O, Atotputernicule Dumnezeu, prezența Ta umple acest loc. Aleluia! Aleluia! Primiți-L, acceptați-L, dedicați-vă DOMNULUI! Toți copiii, toți tinerii, întreaga biserică să-Ți fie Ție dedicată, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Veșnic credinciosule Dumnezeu, încă o dată îți mulțumesc pentru prezența Ta, pentru Cuvântul Tău pe care L-am primit ca și Cuvânt al lui Dumnezeu. Eu Îți mulțumesc pentru teama pe care o pui înapoi în inima poporului Tău, pentru descoperire și pentru că ne vorbești așa cum îi vorbește un om prietenului său. Nu numai ca și în Luca 24, când le-ai vorbit ucenicilor în Emaus, ci și cu noi, de nenumărate ori. Ceea ce este scris în Psalmi și în cărțile lui Moise, Tu ne-ai descoperit. Tot ce este scris în Noul Testament, prin har ne-ai făcut cunoscut.

Iubitule DOMN, noi nu am meritat acest lucru, dar Tu ne-ai așezat în acest timp și ne-ai descoperit Cuvântul făgăduit pentru acest ceas. Așa cum am auzit, carnea trece ca floarea câmpului dar Cuvântul Tău rămâne în veci. Iubitule DOMN, noi spunem ca și Petru în primul capitol, ultimul verset [al epistolei lui]: acesta este Cuvântul pe care vi l-am propovăduit ca evanghelie, același Cuvânt care a fost la început.

Iubitule DOMN, eu Îți mulțumesc pentru că aceasta este ziua pe care ai făcut-o și noi Îți Ție dăm toată cinstea și toată lauda. Toată mărirea să fie a Ta, din veșnicie în veșnicie. Fii Tu lădat și cinstit! Tot poporul să spună *Aleluia!* Aleluia!